

Zomeruitstap naar Bobbejaanland (13 augustus 2005)

Elk jaar organiseert de VSU een zomeruitstap. Dit keer gingen we naar het pretpark Bobbejaanland in Lichtaart. Ikzelf (Philippe) doorkruiste die dag het park samen met Luc. Een impressie.

“KLEDDERNAT UIT DE WATERATTRACTIES”

“O mooie dagen. Ik hou zo van die mooie dagen. Mooie dagen. Ohoho mooie dagen.’ Ik moest spontaan aan het liedje van Johan Verminnen denken toen ik die zaterdagochtend samen met Luc aankwam in Bobbejaanland. Het was inderdaad nog eens mooi weer. Eindelijk, zou ik zelfs zeggen. Want de dagen voordien had het stevig geregend, zodat we vreesden dat onze zomeruitstap letterlijk in het water zou vallen. Niet dus.

En we mochten nog meer van geluk spreken. De publieke belangstelling voor het park was aan de lage kant, zodat de wachttijden aan de attracties relatief beperkt bleven. Achteraf hoorden we dat op een topdag als vandaag 15 000 mensen verwacht werden, maar dat er daarvan amper 5 000 kwamen opdagen. Nu ja, tellen kunnen ze wel in Bobbejaanland. Een cola kost er al gauw 2,6 euro... Het park is dan ook vergeven van de horeca-zaken. Honger lijden hoeft echt niet in Bobbejaanland. Een verschil met Walibi, waar veel minder horeca aanwezig is en een mens al eens sneller honger heeft.

Nog een verschil met Walibi was het gebrek aan ‘auto-attracties’. Vorig jaar amuseerden we ons kostelijk met de botsauto’s en de gocarts, maar die waren er dus niet in Bobbejaanland. Misschien een goede zaak voor het pretpark, want volgens mij hebben de mensen van Walibi nog nachtmerries wanneer ze terugdenken aan de escapades van Luc vorig jaar. Driemaal slaagde hij erin om een crash te veroorzaken, zodat de attractie telkens moest worden stilgelegd. En bijna was er zelfs geen voorzitter meer van de VSU, want ook ondergetekende was een van Luc’s (vele) slachtoffers.

In plaats van auto's kregen we in Bobbejaanland veel water voor de voeten geschoven. Letterlijk zelfs. Want toen we uit de bootjes van de 'El Rio' kwamen, waren zowel Luc als ik kleddernat. Wat was er gebeurd? De rubberen bootjes van de 'El Rio' passeerden langs een waterval, die blijkbaar heel selectief met water spuit. Van de zes mensen in onze bootje, bleven er vier droog en werden er twee helemaal nat. Raad eens wie die twee waren? Juist ja, de twee van de VSU. Dit tot groot jolijt van onze vier medepassagiers. De sadisten!

Nog meer afzien was er voor mij in de attracties die 'over de kop' gingen. Zo was er de Typhoon, door Bobbejaanland zelf aangekondigd als *de meeste wervelende rit van het hele park, een attractie waar zelfs de grootste snelheidsduivels stil van worden*.

Een echte attractie voor Luc dus, de snelheidsduivel. Ik ging er niet in, ondanks herhaaldelijk aandringen van Luc. Ik moest me volgens Luc mentaal versterken, zoals ik dat geleerd had tijdens de cursus van Ivan Impoco. Een originele poging van Luc, maar ik had echt geen zin om het pretpark geradbraakt te verlaten.

Gelukkig kon ik al gauw revanche nemen op Luc in de voetbalattractie *Goalstriker*. Het spel is simpel: trap vijf penalty's zo hard en precies mogelijk. Die penalty's gingen me goed af. Tweemaal speelde ik het spel, tweemaal won ik een bal (stoef, stoef). Of om Luc te parafraseren: 'Ik ga zo snel mogelijk Jan Ceulemans bellen om te zeggen dat ik iemand ken om de penalty's te shotten bij Club Brugge'.

Het was intussen bijna 19u en tijd om terug naar huis te gaan. Voor de VSU staat Bobbejaanland voortaan synoniem met (teveel) water, de Typhoon en voetbal!" Yeah!!!

Philippe